

EVANGELIE

Jezus geeft les in de tempel. „Pas op voor de schriftgeleerden”, zegt Hij. „Ze dragen dure kleding, willen eerbiedig begroet worden en zoeken de beste plaats aan de feesttafel. Ze stelen de huizen van de weduwen en zeggen lange gebeden op. Over hen zal streng geoordeeld worden.” Dan gaat Jezus bij de offerkist zitten en kijkt toe hoe de mensen er geld inwerpen. De rijken geven veel. Een arme vrouw gooit slechts twee muntjes in de kist. Jezus roept zijn leerlingen en zegt: „Deze vrouw heeft meer gegeven dan alle anderen die er geld hebben in gegooid. Want de rijken hebben gegeven van hun overvloed, maar zij heeft alles gegeven wat ze had.”

Marcus 12, 38-44

WIE JE BENT EN WAT JE DOET

Jezus houdt niet van mensen die zichzelf beter wanen dan anderen. Ze geven alleen **Jaalmoezen** als anderen het zien, zodat de mensen zeggen: „Kijk eens hoe goed ze zijn.” Ze laten hun **hart** niet spreken. Daarom neemt Jezus het op voor de **arme vrouw**. Ze geeft **niet veel** maar wat ze geeft, doet ze met een **groot hart**. Omdat ze toch delen wil van het **weinige** dat ze heeft. „Het gaat niet om je **buitenkant**, om hoe je eruit ziet of wat je draagt”, zegt Jezus. „Wie je bent en **wat je doet**, dat telt.”

De **herfstvakantie** is alweer voorbij. We **kennen** nu alle kinderen in de **klas**. Of toch niet? Is er iemand waarmee je **liever niet optrekt**? Zoek hem of haar even op. Eenmaal je de buitenkant **doorprikt**, kan het een **fijne** vriend of vriendin **worden**.

ALS RUZIE OOK KINDEREN TREFT

Als mensen in een land niet meer met elkaar in vrede kunnen leven, en het respect voor elkaar ver zoek is, ontstaat er ruzie. Die ruzie kan uitmonden in geweld. Zo ontstaat een **BURGEROORLOG**. Soms komen mensen in opstand tegen de regering. Omdat ze vinden dat die hun rechten niet respecteert. Als de regering niet luistert,

maar antwoordt met geweld, gaat het helemaal fout.

Altijd is er wel ergens een plek op de wereld waar mensen leven te midden van geweld. Daar is het ook voor kinderen niet meer veilig. Die hebben natuurlijk niets misdaan. Toch worden ze het slachtoffer. Ze vluchten dan, soms zonder ouders, omdat ze bang zijn voor vliegende bommen of omdat er geen eten meer is. Sommige buurlanden vangen hen op en bouwen een vluchtelingenkamp voor hen. Of het daar beter is? Het is niet zoals thuis, maar in ieder geval veilig.

Enkele kinderen uit Syrië vertellen.

„Ik was vooral bang van de bombardementen”, zegt **Ali** (12). „De soldaten die in ons huis inbraken, maakten alles kapot. Ze namen zelfs het eten uit de kelder mee. Ik ben de straat opgelopen en heb me verstopt in een telefoonkabin. Naar school gaan kan niet meer, want de meeste scholen zijn verwoest. Nu woon ik met mijn mama in een tent in het vluchtelingenkamp. Hier word ik goed verzorgd, maar ik mis mijn vrienden, de school en het voetbal.”

Khalid is vijftien. Hij toont zijn polsen. „Ik werd opgepakt en opgesloten in de gevangenis, zomaar. Alleen was het geen echte gevangenis, het was mijn school die de soldaten hadden ingenomen”, Ik ging zo graag naar die school om te leren. Nu is het er eng.” Samen met andere kinderen werd Khalid geblinddoekt. „Onze handen werden met plastic koorden aan elkaar gebonden. Ze wilden dat we iets bekenden, maar we wisten niet wat.” Khalid en zijn vrienden kregen twee dagen eten

Een jongen gluurt over het muurtje van het vluchtelingenkamp. Zal hij het in de winter warm genoeg hebben in de tent? © ImageGlobe

362 scholen luiden de bel op 5 oktober! Dat deden ze om het recht op onderwijs te eisen voor alle kinderen, waar ook ter wereld. De leerlingen van het eerste jaar van het Sint-Calasanzinstituut in Nijlen tekenden een grote bel op de speelplaats. Om 10 uur verzamelde de hele school rond hun kunstwerk en bleef de schoolbel minutenlang rinkelen. Hoera, ze kregen de meeste stemmen!

© Sint-Calasanzinstituut

noch drinken. Sommigen gingen dood. Maar Khalid overleefde en herstelt nu in het kamp.

„Ik voel me nog steeds triest als ik aan mijn nichtje denk”, vertelt **Omar** (11). „Op zekere dag speelden we op straat. Mijn broers en ik plaagden haar. Diezelfde nacht viel er een bom op haar huis. Ik vind het zo erg dat ze ongelukkig was op haar laatste dag.”

„De dingen die ik gezien heb, maken me heel triest, maar sterk”, besluit Ali. „Ik wil niet langer bang zijn, maar moedig.” Ali en alle andere kinderen roepen de andere landen op om het geweld in hun land te stoppen. „Zodat we weer naar school kunnen gaan, want ik wil heel graag dokter worden”, zegt de tienjarige **Munther**.

Wil je ons iets vertellen? Gebeurt er bij jou op school, in de jeugdbeweging of waar je ook bent iets tof? Laat het ons weten via optocht@kerknet.be. Wie weet, komen jullie straks in onze krant!

FOETSIE

In elk woord ontbreken twee of drie letters.

Vul ze aan en plaats enkel de gevonden letters op een rij. Gevonden? Het is een knipoo naar het evangelie van deze zondag. Voor elk aan te vullen woord krijg je tussen haakjes een tip.

.....
 .....

Stef DESODT

- .. EP (VOERTUIG) ★ ... TER (RELIGIEUZE)
- .. TER (VLOEISTOF) ★ PA ... D (DIER)
- . E . N (EUROPEAN) ★ H ... (HEEFT GEWEI)
- JA ... (MEISJESNAAM) ★ ST ... (PLUISJES)
- LUCI ... (GEEFT VLAMMETJE) ★ ... (VAN GAAN)
- ZE ... N (GETAL) ★ E ... GELIE (IN BIJBEL)
- RA ... N (GISSEN) ★ W ... M (IN ZOMER)
- .. ES (VOGEL) ★ .. B (SPINRAG)
- .. UR (PRIJZIG) ★ RU ... (BOLSTER)